De wisselwerking tussen jezelf uiten en jezelf beïnvloeden

5 februari 1965
lezing 131

"Gegroet, lieve vrienden. Zegeningen voor ieder van jullie, gezegend zij deze avond.

Moge deze lezing jullie helpen verder te komen op dit pad. Ik hoop jullie weer aanwijzingen te geven met betrekking tot de punten waarop jullie in het duister tasten. Of je het nu weet of niet, je bent voortdurend aan het worstelen om het licht te vinden, het licht van de waarheid en van het geluk. Als je in waarheid bent, moet je gelukkig zijn. Je verliest de waarheid omdat je altijd oplossingen zoekt die veel ingewikkelder zijn dan de waarheid. Je kijkt ver voorbij de antwoorden op je problemen, je bent doordrongen van het idee dat geluk altijd ver in de toekomst ligt. Dus streef je naar de toekomst, terwijl geluk in het hier en nu ligt. Ik heb dit al eerder gezegd, vrienden, maar het wordt door de meeste van jullie niet helemaal begrepen. Daarom wil ik er iets verder op ingaan en ik wil jullie laten zien op welke manier je deze waarheid kunt ervaren.

Als je jezelf echt begrijpt zoals je nu op dit moment bent, ongeacht de problemen die je misschien hebt, dan moet je gelukkig zijn. Het doet er niet toe hoe ongelukkig je nu misschien bent; als je het hier en nu begrijpt, moet je gelukkig zijn. Dat klinkt misschien tegenstrijdig, maar dat is het niet. Het doet er niet toe hoe gunstig de omstandigheden zijn en hoe gelukkig je op dit moment misschien denkt te zijn; als je niet volledig in het hier en nu leeft en de betekenis daarvan voor jou niet

begrijpt, kun je niet helemaal gelukkig zijn.

Als ik het over het hier en nu heb, kan dat maar één ding betekenen: jij zelf. Want je kijk op de wereld, je houding tegenover het leven, tegenover gebeurtenissen en tegenover anderen kan alleen een gevolg zijn van je kijk op jezelf en je houding tegenover jezelf. Als je jezelf en je verhouding tot het leven op dit moment begrijpt, kun je onmogelijk in het duister tasten. Ik heb jullie al veel hulpmiddelen gegeven waarmee je jezelf kunt bereiken en dus in het hier en nu kunt leven. Heel dit pad, alle verschillende methoden en benaderingswijzen zijn gericht op het leven in het hier en nu. Wanneer je jezelf verwezenlijkt, wanneer je je ware zelf vindt, ben je in het hier en nu, 'ben je metterdaad in jezelf.'

In ons padwerk hebben we twee fundamentele benaderingswijzen die allebei even noodzakelijk zijn. De eerste is ontdekken en naar buiten brengen wat in je is, zodat je de waarheid en werkelijkheid ervan opnieuw kunt onderzoeken. En de tweede is het beïnvloeden, vormen en sturen van de krachten in jezelf, zodat je omstandigheden kunt scheppen die gunstiger zijn. De twee benaderingswijzen zijn van elkaar afhankelijk; om een betekenisvol en dynamisch leven te kunnen leiden, moeten ze met elkaar worden verbonden. Ik kan zien dat de meeste van mijn vrienden - in zekere zin jullie allemaal - vaak in verwarring zijn met betrekking tot deze harmonieuze wisselwerking, dit samenspel van uiten en beïnvloeden, van naar buiten en naar binnen brengen van waarheid. Als er geen harmonie is tussen deze twee activiteiten, moet je wel in verwarring en duisternis verkeren. Als je maar één van deze benaderingswijzen gebruikt, wordt de vervulling die je zoekt onbereikbaar. Het is echter niet gemakkelijk om te beseffen wanneer je de ene dan wel de andere moet toepassen. Laten we proberen daar wat meer licht op te werpen.

Jullie weten nu allemaal wel hoe belangrijk het is je onbewuste gedachten en reacties te onderzoeken. Jullie weten allemaal dat het zelfbedrog is als je onjuiste opvattingen, die je nog niet hebt ingezien, probeert te bedekken met een waarheid. Dat kan nooit een echt constructieve houding opleveren. Je zou de menselijke psyche kunnen zien als een vat: als het gevuld is met troebel water en je doet er helder water bij, dan wordt dat ook troebel. Dus moet je het troebele water er eerst uitscheppen om te kunnen begrijpen wat er in het vat zit. Je moet begrijpen welke misvattingen nu precies het water troebel maken en

waarom het misvattingen zijn. Dit is het uiten, het naar buiten brengen.

Een van de meest belangrijke aspecten van dat naar buiten brengen, is je worsteling om problemen op te lossen terwijl je van verkeerde vooronderstellingen uitgaat. De vraag die je onbewust stelt met betrekking tot een bepaald probleem is gebaseerd op een vooronderstelling die totaal verkeerd is. Misschien bestaat het probleem helemaal niet, of misschien ziet het er heel anders uit dan jij bewust of onbewust denkt. Als je verdedigingen opwerpt tegen een niet bestaand probleem, raak je steeds dieper verstrikt in een web van verwarring, hoe hard je ook worstelt, hoe hard je jezelf ook verdedigt. Ieder mens staat tegenover deze moeilijkheid, zelfs degenen die zich al op een pad van zelfverwezenlijking bevinden. Ieder van jullie moet zich nog bevrijden uit die lastige situatie waarin je worstelt met en jezelf verdedigt tegen een verkeerde opvatting, een niet bestaand gevaar. Jullie hebben dergelijke situaties al ontdekt en sommigen van jullie hebben zich al uit enkele daarvan losgemaakt. Jullie hebben ze tot op zekere hoogte begrepen. maar ik kan gerust zeggen dat iedereen die nu hier is en iedereen die deze woorden ooit leest, nog steeds met een probleem worstelt dat niet bestaat.

Laten we een heel eenvoudig, algemeen voorbeeld nemen. Jullie zijn allemaal op de een of andere manier voortdurend bang dat je niet voldoet, dat je afgewezen wordt, dat mensen op je neerkijken of dat je niet serieus genomen wordt. Bewust of onbewust is dit voor jou een probleem waar je mee worstelt en dat je op je eigen manier probeert op te lossen. Een probleem proberen op te lossen dat niet bestaat roept echte problemen in het leven. De netelige situatie die je uit alle macht probeert te vermijden is onzinnig, want anderen zijn er niet op uit jou af te wijzen of te kleineren, zoals jij dat emotioneel vaak ziet. Of je dat nu op dit moment beseft of niet, een groot deel van je houding ten opzichte van het leven, jezelf en anderen ontstaat uit deze strijd tegen deze verkeerde vooronderstelling. Je roept een ingewikkelde structuur in het leven om te voorkomen dat die gevreesde situatie werkelijkheid wordt.

Als je daarmee begint, en zelfs wanneer je dat al een tijd doet, ben je daar - zonder er verder bij na te denken - helemaal op gericht. Je hoopt je verdedigingen steeds doeltreffender te maken om het probleem van afgewezen worden en niet voldoen op te lossen, een probleem dat niet bestaat. Zolang je daarmee doorgaat, zit je eraan vast. Je moet eerst

inzien dat al je energieën, al je bedoelingen in een richting gaan die je gekozen hebt op grond van een verkeerde vooronderstelling. Je richt je op een illusie, niet op de werkelijkheid. Als je dit begint in te zien, projecteer je geluk niet meer in de toekomst, op volmaaktheid in de toekomst; je hoeft je niet meer zo in te spannen om iets te zijn wat je niet bent. Het nu is dan geheel bevredigend en om die ervaring van het nu te bereiken, moet je uiting geven aan wat in je is!

Dat betekent inzien dat het probleem waarmee je worstelt geen echt probleem is, maar een idee - een beeld! Dit denkbeeldige probleem veroorzaakt een aantal andere algemene en specifieke misvattingen en destructieve houdingen. Je zult bijvoorbeeld een stroming ontdekken die ik in het verleden al heb besproken, maar niet in verband met dit onderwerp. Als een op zich gerechtvaardigd en realistisch verlangen of doel toch onvervuld blijft, dan is de oorzaak daarvan de strijd tegen het niet bestaande probleem. Hier werkt een nee-stroom je bewuste verlangen tegen. Het is van wezenlijk belang dat je je bewust wordt van juist dit verband. Telkens wanneer je op een hardnekkige manier niet tot zelfexpressie en vervulling kunt komen, zie je over het hoofd dat je een houding hebt die dat niet wil, die zich ertegen verzet, die dat ontkent. Er zijn allerlei motieven en redenen waarom je vanuit zo'n houding weigert om dat positieve doel te bereiken, ook al zeg je niet ronduit nee. Als je geen uiting geeft aan het feit dat je je eigen verlangen afwijst, kun je geen eind maken aan de wanhoop die een dergelijke innerlijke toestand altijd met zich meebrengt. Zolang je alleen je bewuste verlangen kent en niet ziet hoe je jezelf onbewust bij de vervulling daarvan tegenhoudt, moet je wel wanhopig zijn. De enige manier om die wanhoop op te lossen, is je rechtstreeks bezig te houden met het deel van jou dat zegt: " Nee, ik wil het niet." Bij veel van mijn vrienden, die in hun wanhoop blijven hangen, is dit nog steeds niet opgekomen. Zeg daarom tegen jezelf: "Als ik me nu wanhopig voel omdat ik niet krijg wat ik wil, moet ik in mezelf de plek vinden die er nee tegen zegt. Dat wil ik en ik ben van plan die ontkenning te vinden." Dan verdwijnt de wanhoop. Je negatieve houdingen ten opzichte van vervulling moeten worden blootgelegd, en ook het niet bestaande probleem waarmee je worstelt. Alleen dan lossen de blokkades op. Dit is het uiten, het naar buiten brengen van wat in je is.

De tweede benaderingswijze is het beïnvloeden, het naar binnen gaan en waar onwaarheid is, moet de waarheid worden blootgelegd. Achter elke onwaarheid bevindt zich de waarheid, en die kan niet worden

uitgewist of opgelost door jouw verkeerde vooronderstellingen. Als je dus een opvatting ontdekt die niet waar is, moet je twee dingen goed begrijpen: op welke manier is die onwaar en welke is de ware opvatting die er achter zit. Ik heb dit ooit vergeleken met de zon achter de wolken. Als iemand in een klimaat leeft waarin de zon nauwelijks te voorschijn komt, kan hij vergeten dat de zon bestaat en zal hij zich wanhopig gaan voelen. Maar als hij weet dat achter de wolken de zon bestaat, zal het gevoel van wanhoop niet bestaan, zelfs al blijven de wolken nog hangen. Met waarheid en onwaarheid is het net zo. Vergeet niet dat achter je stemmingen van het moment, hoe negatief, hoe wanhopig, hoe ongelukkig ze misschien ook zijn, altijd de waarheid schuilt. Waarheid is geluk, zelfs al kun je dat op dit moment niet ervaren. Ken je eenmaal dit principe, dan ga je steeds beter je eigen onwaarheid van het moment begrijpen en ook de waarheid daarachter.

Je kunt jezelf niet doordringen van een bepaalde waarheid voordat je je eigen onwaarheid begrijpt. Alleen dan kun je invloed uitoefenen op je psychische substantie. Zolang je in verwarring bent en niet eens weet op welke manier je in onwaarheid bent, zolang je worstelt met een denkbeeldig probleem, hoe kun je dan jezelf doordringen van de bijbehorende waarheid?

De voortdurende wisselwerking tussen deze twee benaderingswijzen is van groot belang, vrienden. Het zou een vergissing zijn aan te nemen dat deze twee activiteiten op dit pad elkaar opvolgen - eerst uiten, daarna beïnvloeden. Hoewel iemands padwerk in het begin tot op zekere hoogte vooral gericht is op het naar buiten brengen van wat in hem of haar aanwezig is (en dan pas begint het onderzoek en de analyse van dit materiaal), is er tijdens het hele proces vanaf het begin sprake van zowel uiten als beïnvloeden. Beide activiteiten zijn voortdurend nodig. Zelfs in het allereerste begin van een dergelijk pad wanneer de persoonlijkheid nog vol misvattingen zit en totaal onbewust is van de bijbehorende verwarringen, wanneer al die dingen moeten worden geuit, is het noodzakelijk bepaalde ware vermaningen en verklaringen te begrijpen en het zelf daarmee te beïnvloeden. Door deze beïnvloeding worden innerlijke krachten verzameld en in juiste kanalen geleid. Je moet duidelijk omschrijven waar je je op richt om zo de innerlijke krachten te activeren. Een dergelijk duidelijk omschreven doel voorkomt stagnatie, wanhoop en verwarring. Zo moet er zelfs vanaf het eerste begin, wanneer je nog vol zit met troebele substanties die naar buiten gebracht moeten worden, een voortdurende

wisselwerking zijn tussen het vaststellen van de waarheid, het formuleren van een constructieve intentie (beïnvloeden), en het uiten.

Naarmate je vorderingen maakt op je pad en naarmate jouw verkeerde ideeën naar buitenkomen, jouw onjuiste conclusies en denkbeeldige problemen waarmee je worstelt op grond van onjuiste vooronderstellingen, wordt een harmonieus samenspel van die twee activiteiten nog veel noodzakelijker. Je moet het juiste moment voor elk van beide zien te vinden.

Jullie moeten zelf ontdekken wanneer je het een dan wel het ander moet doen, vrienden, want er bestaan geen regels voor wanneer je gebruik moet maken van deze twee benaderingen van je innerlijk - uiten en beïnvloeden. De enige manier waarop je dit evenwicht kunt vinden is in je zelf zoeken en luisteren naar je diepste zielsbewegingen. Daardoor raak je niet alleen precies afgestemd op de behoefte van het moment, maar je versterkt ook je eigenheid. Gehoor geven aan het ritme van je persoonlijke pad, je eigen individuele ritme, betekent dat je zelf de verantwoordelijkheid op je neemt in plaats van te proberen jezelf aan te passen aan voorgeschreven regels. Je eigen kosmische afstemming kan zich alleen openbaren wanneer jij je er welbewust op richt, en kan dat niet wanneer je het bestaan ervan ontkent en blindelings vaste regels volgt.

De mens is te zeer geneigd autoriteiten te gehoorzamen. We hebben dat in het verleden al uitgebreid besproken maar misschien nog nooit in dit verband. Op een heel subtiele en grotendeels nog onontdekte manier hou je je zelfs bezig met een bevrijdende activiteit als dit padwerk, (waarvan het doel de grootst mogelijke eigenheid is), zonder het gegeven materiaal te gebruiken in overeenstemming met de behoeften van je psyche op dit moment. Je probeert het materiaal te behandelen als een geheel van regels waardoor je je moet laten leiden. Dit heeft natuurlijk een verlammende uitwerking. Al wordt de levensstroom in jou er niet door afgesneden, een dergelijke rigide benadering is niet bemoedigend voor de manifestatie ervan.

Specifieke aspecten van de lezingen, van het materiaal en de hulp die je op dit pad hebt gekregen, moet je in vrijheid gebruiken wanneer je voelt dat ze passen bij een bepaald aspect van je werk. Met andere woorden, vrienden, de juiste benadering zou zijn te proberen deze woorden op dit moment te gebruiken door eerst in jezelf te luisteren en

alles toe te laten wat misschien in je opkomt, en dan pas te kijken of hetgeen naar boven komt in deze of gene lezing of uitspraak past. Al te vaak probeer je, op een subtiele en onbewuste manier, jezelf eerst in de jou gegeven verklaringen te persen in plaats van eerst naar je innerlijke materiaal te kijken en dan pas de verklaring te kiezen. De laatste benaderingswijze maakt je vrij, de eerste blijft je gevangen houden. Alleen de autoriteit is veranderd, jij en je houdingen niet. Dit wordt nog verwarrender omdat alles wat je hoort en leert op bevrijding. eigenheid en verantwoordelijkheid voor jezelf wijst. Daarom kun je gemakkelijk de subtiele gebondenheid over het hoofd zien waaraan je jezelf onderwerpt door je zielsbewegingen in patronen en stadia van dit werk te dwingen, in plaats van ze te laten stromen en dan te kijken in welk stadium je past. Om dat te doen, vrienden, moet je de moed hebben om te luisteren naar je innerlijk, je af te stemmen op je zielsbewegingen en dan te beslissen: “heb ik er nu meer behoefte aan hebt iets naar buiten te brengen omdat mijn zwaarmoedigheid aangeeft dat ik iets negeert wat me echt dwarszit, of heb ik het nodig mezelf instrueren?”

Dat laatste kan ook nodig zijn als het belangrijk is om dingen naar buiten te brengen, maar die instructie is heel anders van aard. Benadrukken van de behoefte om te uiten, om onder ogen te zien wat in je is, om de weerstand daartegen en de illusie van de angst daarvoor te overwinnen, betekent dat je beïnvloeding gebruikt om beter te kunnen uiten. In de stadia waarin je al genoeg naar buiten hebt gebracht, bestaat het beïnvloeden in het uitspreken van ware ideeën en begrippen tegenover de verkeerde volgens welke je tot nu toe hebt geleefd.

Om het nog eens samen te vatten: beïnvloeden heeft twee verschillende facetten. Enerzijds het helpen overwinnen van de weerstand tegen uiten, anderzijds het heroriënteren en opnieuw opbouwen van je innerlijke persoonlijkheid door welbewust de waarheid te formuleren, door die diepgaand te begrijpen en te zien hoe die tegenover de onwaarheid staat. Heroriëntatie van negatief en destructief bewustzijn kan alleen plaatsvinden wanneer je eerst begrijpt dat je van binnen worstelt met een niet bestaand probleem en wanneer je vervolgens die strijd gaat opgeven. Telkens wanneer je tot dit begrip komt, is het tweede type beïnvloeding noodzakelijk. Doe je dat niet, dan vergeet je weer een poosje wat je al had ingezien en keer je gewoontegetrouw terug naar je vroegere emoties en vroegere strijd, blindelings en

automatisch. Alleen de kennis van de waarheid kan dit voorkomen. Om de waarheid te kennen, moet je je innerlijk, dat je eerst hebt leeggemaakt, daarmee vullen om te voorkomen dat het weer vol raakt met onwaarheid.

Het doel van dit padwerk is juist dit samenspel van je uiterlijke denken en je innerlijke zelf, waarbij je het juiste ritme en evenwicht vindt tussen beïnvloeden en uiten en waarbij je bepaalt welk soort beïnvloeding op welk punt gebruikt moet worden. Luister tijdens je periodes van meditaties en concentratie diep in jezelf naar je zielsbewegingen. Instrueer de diepste lagen van je psyche: zeg dat je eerst jezelf op de juiste manier wilt uiten en dat je ook beter wilt gaan inzien wanneer je jezelf moet beïnvloeden en wanneer je jezelf moet uiten, en hoe je dat moet doen. Laat je inspireren met betrekking tot de vraag in hoeverre je je wilskracht moet inzetten en in hoeverre je die moet loslaten om jezelf te laten meedrijven met de stroom terwijl je kijkt naar wat er in je opkomt. Deze eigenheid, waarbij je vertrouwt op je eigen zielsbewegingen, komt tot stand in de mate waarin je de lusteloze zielsbewegingen overwint die jou op grond van onechte angsten en onjuiste vooronderstellingen daar juist van afhouden. Want daardoor houdt het denkbeeldige probleem waarmee je worstelt, met de angsten die dat met zich meebrengt, je af van het dynamische leven dat het doel van dit pad is.

Wanneer je eenmaal vertrouwt raakt met dit samenspel van beïnvloeding met de hulp van je wil en de zielsbeweging die vanuit je innerlijk naar buiten komt, zul je een diepe harmonie en gegronde redenen vinden om je innerlijke zelf te vertrouwen. Want dan zal je creativiteit, je positieve kant die zich tot nu toe niet echt kon uiten, jou in toenemende mate leiden naar het licht dat je zoekt. Dan is de strijd voorbij. Ware groei, zelfkennis en ontplooiing gaan deel uitmaken van je leven, maar de nutteloze strijd is voorbij.

Zijn er nog vragen met betrekking tot dit onderwerp?”

VRAAG: Zou je kunnen zeggen dat het naar buiten brengen bestaat uit de overgave van het uiterlijke zelf dat zegt: “Ik ben in de war, ik vraag aan de opperste wil en de opperste intelligentie wat de waarheid is?” En dat het beïnvloeden bestaat uit vereniging en identificatie met deze innerlijke intelligentie, dit ware, hogere zelf, waarbij je met deze kracht meegaat

precies zoals die uit de bron komt, zonder verdraaiing, zonder verbeelding, zonder beperking? Is dat de manier waarop het gebeurt?

"Ja, zo is het. In feite komt dat precies overeen met wat ik zojuist aan het slot heb gezegd. Kijk, zolang je in die onechte strijd verwikkeld bent, de strijd die gebaseerd is op onzinnige vooronderstellingen - en ik gebruik er met opzet die term voor; als je al je beelden vanuit dit standpunt onderzoekt, zul je zien dat de vooronderstelling op zich onzinnig is - moet je van binnen verdeeld zijn. Je bent niet alleen verdeeld wat betreft je motivaties - energiestromen die in tegengestelde richtingen gaan - maar je bent op de eerste plaats afgescheiden van dit hoogste zelf van wijsheid, intelligentie, kracht, geluk, liefde en overvloed. Al het goede van het universum zit in jou, maar je kunt niet bij de bron die toch zo dichtbij je is, tenzij je de onechte strijd ontdekt en begrijpt. Dat kan alleen wanneer je je naar binnen richt en jezelf naar je zielsbewegingen laat luisteren. Alleen als je vraagt of deze bron zich wil manifesteren, zul je haar leren kennen. Je uiterlijke wil en intelligentie moeten ervoor zorgen dat deze diepe innerlijke intelligentie gaat meespelen. Zodoende zullen die twee zich verenigen nadat al het materiaal dat hen gescheiden hield geabsorbeerd is. Dan vindt integratie plaats - en dat is het doel. Zolang je er verkeerde ideeën op nahoudt is de oorspronkelijke eenheid verscheurd. Aan beide kanten bestaat als het ware een vorm van intelligentie. Die twee kunnen met elkaar versmelten wanneer de uiterlijke bewuste vorm willens en wetens uitreikt naar de innerlijke, nog steeds verborgen vorm, waarbij de onechte elementen die de verscheurdheid hebben doen ontstaan uit de weg worden geruimd. Alleen door te werken op een pad als dit kan dit doel worden bereikt.

Ik wil nu graag een vaak voorkomende situatie als voorbeeld nemen om dit punt aanschouwelijk te maken. Stel dat je moe, depressief en wanhopig bent en dat je op het punt staat het bijltje erbij neer te gooien omdat je met dat vechten geen steek verder komt. Je wilt je doel niet opgeven maar je ziet gewoon geen uitweg meer. Deze stagnatie is een gevolg van het feit dat je je energieën gebruikt voor de onbewuste verkeerde strijd. Wat nu? In plaats van je strijd op een bewust niveau voort te zetten door jezelf te dwingen waarheden aan te nemen die je psyche nog niet kan opnemen, moet je je richten op de eenvoudige gedachte dat deze hoogste van alle wijsheden in jou moet bestaan - zelfs al voel je het op dat moment niet en twijfel je misschien zelfs aan

het bestaan ervan. Geef eerlijk je twijfel toe, maar maak ook eerlijk ruimte voor dit besef dat de weg vrijmaakt. Als je echt openstaat voor je innerlijke bron, kun je die ook om raad vragen. Maar wat er gewoonlijk gebeurt, vrienden, is dat je, wanneer je jezelf in zo'n situatie onderzoekt, er niet eens aan toe komt naar die diepere bron van wijsheid in jezelf te zoeken. Dat komt niet bij je op, hoewel je het er vaak over gehad hebt en in theorie weet dat die bestaat. Waarom niet? Als je dieper naar binnen kijkt, zul je ontdekken dat je op dergelijke momenten niet eens wilt geloven dat deze diepste bron van intelligentie en schoonheid in jou bestaat. Om de een of andere vreemde reden wil je die niet, vecht je er zelfs tegen. Zolang je je daar niet bewust van bent, kun je de onechte strijd niet opgeven. Iets in jou wil deze mogelijkheid niet accepteren. Je moet contact proberen te maken met dit kleine stemmetje dat nee zegt tegen de mogelijkheid van zijn eigen hogere bewustzijn, de stem die bang is voor de wonderbaarlijke waarheid dat je alles wat je nodig hebt en maar zou kunnen wensen al in je draagt.

Maar, vrienden, daar bedoel ik niet mee dat je zonder hulp tot een dergelijk besef kunt komen. Natuurlijk niet. Om deze volmaakte bron te kunnen vinden, heb je hulp nodig. Een gezond evenwicht tussen uiten en beïnvloeden betekent niet het een tegenover het ander, dus een gezond evenwicht tussen hulp accepteren en eigen verantwoordelijkheid op je nemen betekent evenmin het een tegenover het ander. Beide sluiten elkaar in geen van beide gevallen uit, maar zijn in harmonische wisselwerking met elkaar. Je diepste innerlijke zelf wordt je uiterlijke zelf in dezelfde mate waarin je in beide gevallen die harmonische wisselwerking leert. Dan is er geen scheiding of conflict meer tussen die twee. Je denkvermogen, je uiterlijke intelligentie wordt gevuld, gemotiveerd en bewogen door deze innerlijke bron van alles, de oorspronkelijke bron van alles – die in jou is. Dat moet je nooit, maar dan ook nooit vergeten. Zij bestaat in jou, hier en nu en is onmiddellijk toegankelijk. In de mate waarin je dat weet, kan hij zich manifesteren."

VRAAG: Wat u zojuist hebt uitgelegd, is precies van toepassing op het stadium waarin ik me nu bevind en waarmee we ons in mijn individuele sessies bezighouden. Ik heb het gevoel dat ik erg bang ben voor die eigen verantwoordelijkheid. Is dat zo?

"Ja, inderdaad. In feite bevinden veel van mijn vrienden zich op dit

moment in deze fase. In jouw geval gaat het, zoals je geheel correct samenvat, om een grote angst voor eigen verantwoordelijkheid. Die angst is natuurlijk geheel ten onrechte. Misschien helpt het je als ik het volgende zeg: omdat je bang bent voor eigen verantwoordelijkheid, ben je voortdurend afhankelijk van omstandigheden die je niet in de hand hebt. Daarom voel je je wanhopig, als een blad in de wind, alsof je geen greep hebt op het leven en op omstandigheden. Dat weet je al. Maar om dit wat beter te kunnen begrijpen, is het belangrijk dat je het volgende inziet. Misschien voel je daar vanavond nog iets van: je bent zo bang om deze diepste bron van alles te erkennen, deze sleutel van al het leven in je, deze volmaakte wijsheid, intelligentie, kracht en schoonheid, omdat je op de een of andere manier het gevoel hebt dat dit verkeerde trots zou zijn. Je bent bang dat alleen al het toelaten van een dergelijk mogelijkheid tot zelfoverschatting zou leiden, het zou je naast je schoenen doen gaan lopen. Je bent bang dat de mogelijkheid dat je dergelijke krachten in jezelf herbergt een uitgesproken overwaardering zou kunnen zijn. Om een braaf, gehoorzaam kind te zijn, negeer je deze mogelijkheid. Je bent bang voor de trots waarvoor je dan gestraft zou kunnen worden en ook voor de teleurstelling. Je neemt niet het risico teleurgesteld te worden en daardoor kun je de waarheid ervan niet vinden. Maakt dat iets los?" *(Ja, dat helpt me.)*

"Misschien kun je dit probleem vanuit dit nieuwe inzicht benaderen Vraag jezelf: "Ben ik bereid de sprong te wagen? Slechter dan nu kan het niet worden. Ik heb geen ongerechtvaardigde hoop nodig. Zelfs al zouden mijn twijfels met betrekking tot de aanwezigheid van deze krachten en deze bron in mij gerechtvaardigd zijn, het is beter om te weten en van daaruit verder te gaan dan om deze mogelijkheid voortdurend voor ogen te hebben als een theorie die ik niet durf te onderzoeken." Met andere woorden, hou je oprecht bezig met het probleem van je twijfel. Zolang je twijfelt en de positieve kant geen kans geeft, hou je je niet echt met het probleem bezig. Hoe kun je een probleem oplossen als je het niet alle kansen geeft door jezelf er helemaal aan te wijden? Dat doe je door het steeds opnieuw uit te proberen en daar ben je niet van de ene dag op de andere mee klaar, omdat het kanaal verstopt zit met heel veel misvattingen en onechte angsten. De oplossing elke kans geven betekent doelbewust contact proberen te maken met deze innerlijke bron met het oog op dit padwerk van zelfverwezenlijking, van scheppend leven. Oprecht uitproberen betekent een houding die zegt: "Ik geef de mogelijkheid alle kansen." Je zegt er geen nee tegen voordat je alle kansen hebt benut, in de

verkeerde onderstelling dat je teleurstelling dan minder pijnlijk is. Afgezien van het feit dat dat niet zo is, roep je teleurstelling juist op wanneer je de mogelijkheid ontkent voordat je het oprecht hebt geprobeerd. Je zit net zoals zoveel andere mensen voortdurend in een negatieve situatie omdat je niet voor eens en altijd durft uit te zoeken of een bepaalde situatie of houding negatief of positief is, of iets waar is of niet waar is. Je ontkent iets voordat je een echte basis hebt gevonden om het te aanvaarden, omdat je erg bang bent dat je misschien teleurgesteld wordt als je het aanvaardt. Dit is een algemeen voorkomende situatie. Heb de moed om een andere, positieve mogelijkheid toe te laten."

VRAAG: U noemt het uiterlijke zelf het kind. Gaat het in wezen niet juist hier om dat het kind volwassen wordt? En dat deze overgang, deze vereniging met het hogere zelf, er is om deze rijping te doen plaatsvinden, dit groeipatroon te kunnen voltooien?

"Ja, maar het is misschien misleidend te geloven dat het kind altijd het uiterlijke zelf moet zijn. Dat hoeft niet altijd te kloppen. Het kind bestaat tussen een opgelegde, of gedeeltelijk opgelegde, verstandelijke rijpheid enerzijds, en deze diepste bron van wijsheid en geluk anderzijds. Het bevindt zich daar tussenin, het is niet helemaal uiterlijk of innerlijk. Dat is betrekkelijk, het hangt af van het standpunt van waaruit je het bekijkt. Met andere woorden, als je kijkt vanuit het uiterlijke, volwassen niveau waarop je beter weet, dan is het kind innerlijk. Als je vanuit het meest innerlijke, ware zelf kijkt, is het uiterlijk. Het is belangrijk dit goed te begrijpen: de uiterlijke rijpheid kan voor een deel echt en geïntegreerd zijn maar er bevinden zich ook, opgelegde, puur verstandelijke aspecten in. Dus die rijpheid wordt in bepaalde opzichten niet gesteund door emotionele ervaringen. En daarom moet je, bij de pogingen om het kind de waarheid te leren, proberen je te verenigen met je ware zelf. De uiterlijke rijpheid moet niet worden verward met het ware zelf. Ze bereikt een bepaald niveau, maar daar voorbij bestaat nog steeds het koppige, verloren kind dat met verkeerde veronderstellingen worstelt. Dit kind naar buiten brengen, met al zijn onredelijkheid en onwetendheid, is het uiten waar ik het over heb gehad. Wil het kind opgroeien, dan moet het leren wat waar is en wat niet.

Velen van jullie zien voor een deel die verkeerde conclusies al, maar

het besef is nog steeds min of meer toevallig, omdat de reikwijdte van de verkeerde vooronderstelling - dat je worstelt met een probleem dat op zich niet bestaat - nog altijd vaak over het hoofd wordt gezien. Je moet dit probleem begrijpen en beseffen. Telkens wanneer je echt vastzit op dit pad, wanneer je vol spanning zit en een weerstand voelt die onoverkomelijk lijkt, kun je er vrij zeker van zijn dat dit op zich een verkeerde conclusie is. Want je hebt een buitensporige angst voor iets wat niet bestaat. Voor geen enkele waarheid hoef je zó bang te zijn. Op alle punten waarop je op dit pad vorderingen hebt gemaakt, heb je ontdekt dat dat zo is. je hebt ontdekt dat je eigenlijke fouten nooit deze wanhoop oproepen. Wanhoop is een gevolg van een onjuist oordeel dat je over jezelf of over de wereld hebt uitgesproken en houdt verband met een denkbeeldig probleem. Hoewel sommige van mijn vrienden dit feit al hadden vastgesteld, kan het helaas weer vergeten worden tot het op het volgende niveau weer in herinnering wordt gebracht.

Moge het materiaal dat ik jullie heb gegeven - de lezing en ook de antwoorden op de vragen - jullie opnieuw aansporen bij het vele werk op jullie pad van zelfverwezenlijking. Dan zul je in jezelf datgene ontdekken waarvan je ten onrechte geloofde dat het ver weg was.

Liefste vrienden, wees gezegend, en mogen deze zegeningen op dit moment je kunnen doordringen tot alles wat in jou geactiveerd moet worden, zodat je jezelf kunt vinden. Wees in vrede!

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1965
Oospronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Interaction between Expression and Impression'
Vertaling door Frans Oosterbaan in 1986.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

131/16